

SÁRÁNDI JÓZSEF

Fordulópont

ADY KÖPENYÉBEN

*Mire elérjük, ha elérjük,
mit önbecsünk régóta vágyott,
titkon már másokra hagynánk –
változtassák meg a világot.*

*Kik voltunk békétlenek, leszünk
jó mártírok, vagy bérpróféták.
Marad-e írnok följegyezni
a századvégi szörnyű nótát?
1979.*

Álom a börtönben

*Köszönöm a leckét, Uram,
ez volt a legfájdalmasabb,
láttattad, hogy az asszony,
kit bajtársnak hittem
elárult rabságom alatt.*

*Züllesztett volna sárga földig,
ha hagyod, ha hagyom,
házamba vitte szeretőjét,
fölmérni örökségem
s paráználkodtak ágyamon.*

*Miért gondoltam, hogy különb
a többenél ez Éva-leszármazott,
– anya is lehetett volna,
de mert csak sóvár hús:
nyelne egész dór oszlopot.*

*Nehéz a kereszt, Istenem,
adj pihentető hosszú álmot,
aztán jöhet az aszkéta-sors –:
miért épp velem akarod
megváltatni a világot!?*
1979.

Fidji

*Egy különleges parfümillat ürügén,
avagy mit kíván a reformerek társasága?*

*Az új korosztály mire vágyik?
Megvalósultára annak,
mit utólag nem akart volna?*
1979.

Közmegegyezés

*Áll hét „törpe” a képen
Mi közöm hozzájuk voltaképpen?
Ezek döntenek sorsunkról:
„bölc kádik”?
Hitvány krimet csinálnak folyton
s az ember hányik*

Bomolva bomlasztanak
e virulens vírus „hősök”
s rajtunk élőködnek
számító séma-eszelősök
Csupán önvesztük félelme
tartja vissza őket
a végzetes gombnyomástól
Élvezni akarnak vénen is
kicsikarva mindent
a „létező” világból
Tartanak azoktól
Kik „szeszélyből” tartják őket
s gyűlölik balekségük okozóit:
a Mindenható TŐKÉS
„gyönyör”-tényezőket.

Aszkéta „majmok”
s megfontolt „hülyék” birodalma
ez „az ördögi birodalom”
Szakadjon rám a kémholdas ég
ha rájuk szavaz
az egyetlen Isten:
AZ EMBERISÉG
1983.

Szavak tremolóban

Remeg a kezem
akár egy rogyant vénemberé
Írni próbálok mégis
Írni a női fülekre aggatható
cseresznyepárról
s a Nap halhatatlan mosolyáról
Írni a körülünk settengő
mindent beköpő legyekről
Írni a szomszédék

részvétlen-barna házfaláról
Írni a nemzetiszín fölmosórongyról
látva az egyetemesen
elszennyezett ország
„mozgássérült” lakóinak
sürgős pucolnivalóját

Pucolnak majd az idegen katonák is
kik lankadatlan rakéta-falloszokkal
duggatták tele anyaföldünk
és barátot mímelő
vámpirokként szívják a vérünk

ALSOROK:

Életidőnk
bizony behatárolt -
1983.

Ami most kint történik

Ami most kint történik
rég megtörtént belül
Félelmünk bűnével vártunk az alkalomra
Viszonyultunk bár
ám ha van mentség: nem azonosultunk
Tettnek gondoltuk
a hallgatóg dacot
a vérrel kitömött bábuk iránt
Életidőnk közben csaknem lejárt
Zsarnokok alkalmazottai lettünk
kenyérekényszerből szinte észrevétlen
Alkalmazotti társadalom
a pórázon tartás társadalma
Micsoda „pazar” elmélete a megtöretésnek
és „bájos” módszere persze a betörésnek

Elnézem magunkat
milyen hirtelen megöregedtünk
pedig most kellene
a hitüzemanyaggal működő akarat
hogy eltakaríthassuk a szemétdombot
s lecsapoljuk a csillagosok
kloáka maximáit
hogy kitaláljuk a döglődő birodalom
utóvédharcának sátáni terveit
és fogalmat alkossunk
egy személyiségünkre méretezhető
magunk választotta civilizált jövőről
a mindig részvétlen TÖRTÉNELEM
kietlen sivatagában
1990.

A „BÉKE” érve

Békében élhet itt bárki,
ha belső békéjéről lemond.
S. J.

Egy kis fűtött, meleg szobá-
ban alszom át az „új” telet,
álmomban sem hagynak nyugton:
háború, lelkiismeret.

Mintha a „forródrót” végén...
csak szikra kell és robbanok,
reggelre kinn postaládám
tele pengékkal – hallgatok.

Ki ül a készülék mögött?
Kiktől az „éles levelek”?
Szabad a döntésem haha...
melyik haláltól rettegek?

*Kegyelem, kegyelem, kegye-
lem, én inkább nem is alszom,
az éj s olaj elfogyott,
már nem „értetek haragszom.”*
1993.

